

Plenarhandling

A9-0077/2023

27.3.2023

BETÄNKANDE

om EU-kapaciteten för snabba insatser, EU-stridsgrupper och artikel 44 i EU-fördraget: vägen framåt (2022/2145(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Javi López

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	17
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	18
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	19

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU-kapaciteten för snabba insatser, EU-stridsgrupper och artikel 44 i EU-fördraget: vägen framåt
(2022/2145(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artikel 44,
- med beaktande av handlingsplanen *En strategisk kompass för säkerhet och försvar – För ett EU som skyddar sina medborgare, värden och intressen och bidrar till internationell fred och säkerhet*, som antogs av rådet den 21 mars 2022 och av Europeiska rådet den 25 mars 2022,
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2021/509 av den 22 mars 2021 om inrättande av en europeisk fredsfacilitet¹,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2018 om upprättandet av en civil GSFP-pakt,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 januari 2018 om den integrerade strategin för konflikter och kriser,
- med beaktande av Versaillesförklaringen, som antogs vid stats- och regeringschefernas informella möte den 11 mars 2022,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 24 och 25 mars och den 30 och 31 maj 2022,
- med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2023 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik – årsrapport 2022²,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget,
- med beaktande av den förklaring från Natotoppmötet i Wales som deltagande Natomedlemsländers stats- och regeringschefer antog vid Nordatlantiska rådets möte den 5 september 2014, särskilt av de åtgärder som gör Natos snabbinsatsstyrka (NRF) mer lyhörd och kapabel,
- med beaktande av den förklaring från Natotoppmötet i Madrid som deltagande Natomedlemsländers stats- och regeringschefer antog vid Nordatlantiska rådets möte i Madrid den 29 juni 2022, särskilt av Natos nya strategiska koncept som antogs vid detta toppmöte,

¹ EUT L 102, 24.3.2021, s. 14.

² Antagna texter, P9_TA(2023)0010.

- med beaktande av EU:s och Natos gemensamma förklaringar om samarbete, som undertecknades den 8 juli 2016 och den 10 juli 2018, och de 74 förslag till gemensamma åtgärder som godkänts av EU:s medlemsstater och Natos allierade,
- med beaktande av rapporten av den 9 maj 2022 om slutresultatet av konferensen om Europas framtid,
- med beaktande av resultaten från rådets (försvarsfrågor) sammanträde den 15 november 2022,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikes frågor (A9-0077/2023), och av följande skäl:
 - A. Sedan 2003 har EU genom 19 avslutade och 18 pågående uppdrag skaffat sig omfattande erfarenhet av att utföra militära insatser och civila uppdrag för att främja fred, säkerhet, stabilitet och framsteg i Europa och i världen. Dessa insatser och uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) genomförs regelmässigt parallellt med medlemsstaternas, FN:s, Natos, internationella organisationers och tredjeländers uppdrag, som ett komplement. Många EU-medlemsstater är också viktiga bidragsgivare till FN-ledda uppdrag och insatser. Den samtidiga närvaron av flera aktörer samt uppdrag och insatser i ett enda konfliktområde understryker vikten av samordning och arbetsfördelning i syfte att förbättra åtgärdernas samstämmighet och ändamålsenlighet.
 - B. Det geopolitiska landskapet i Europa har förändrats dramatiskt efter krigsutbrottet på europeisk mark. Den globala säkerhetssituationen håller på att försämrans och EU måste vara mer lyhörd och trovärdigt i samband med kriser. EU har i över 20 år strävat efter att bli en verklig säkerhetsaktör och uppmuntrar till samarbete mellan EU:s medlemsstater genom en rad olika strukturer och instrument, såsom Europeiska försvarsbyrån, förmågeutvecklingsplanen, det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco), den militära planerings- och ledningskapaciteten samt den samordnade årliga försvarsöversikten för att förbättra förmågan, interoperabiliteten och kostnadseffektiva lösningar inom det europeiska försvaret. Dessa instruments resultat och ändamålsenlighet är fortfarande ganska begränsade. 61 Pesco-projekt har inletts sedan 2017, men de har inte uppnått några konkreta resultat.
 - C. Sverige och Finland lämnade gemensamt in sina ansökningar om medlemskap i Nato den 18 maj 2022. Natos allierade undertecknade Finlands och Sveriges anslutningsprotokoll den 5 juli 2022.
 - D. Europa är en hörnsten för fred och stabilitet i världen, vilket är en roll som kräver starkt stöd från de europeiska medborgarna. I detta sammanhang har det uppstått ett behov av att motverka fientliga desinformationskampanjer och att proaktivt förklara syftet och målen med EU-kapacitet för snabba insatser för EU-medborgarna, lokalbefolkningen i värdländerna och det internationella samfundet.
 - E. EU-kapaciteten är en viktig del av Europeiska unionens strategiska oberoende och bör avsevärt förbättra vår säkerhets- och försvarskapacitet för att agera utanför EU:s

territorium. Inrättandet av EU-kapaciteten bör skapa nya säkerhetssynergier och stärka den operativa kapaciteten, även i förbindelserna med våra partner.

- F. GSFP-uppdrag och GSFP-insatser är ofta beroende av ett gott operationellt genomförande av EU:s integrerade strategi, ett effektivt genomförande av internationella partners uppdrag, tillförlitligt samarbete, snabbt informationsutbyte, uppriktigt institutionellt och samhälleligt stöd från värdnationen, egenansvar, respekt för internationell människorättslagstiftning, internationell humanitär rätt, demokratisk och insynsvänlig standard samt av medlemsstaternas politiska vilja att garantera tillräcklig personal och tillräckliga ekonomiska resurser. Avsaknaden av någon av dessa komponenter kan äventyra ett framgångsrikt genomförande av mandatet för ett GSFP-uppdrag och i slutändan leda till att EU-ledda styrkor dras tillbaka. Mandaten bör innehålla tydligt definierade mål för EU:s uppdrag och insatser, inbegripet en tidsplan för när de ska uppnås, samt en övergripande exitstrategi.
- G. Mot bakgrund av den senaste tidens erfarenheter i Sahelregionen finns det ett behov av att dra lärdomar och sätta lokalbefolkningens säkerhetsintressen i centrum för en verklig strategi för människors säkerhet.
- H. Situationer där GSFP-uppdrag avslutas i förtid kan innebära att de mottagande nationerna och deras myndigheter lämnas i en för svag position för att kunna skydda sina befolkningar, vilket skapar ett maktvakuum som kan utnyttjas av andra statliga och icke-statliga aktörer, däribland terrorister och extremister, även de som stöds av våra globala konkurrenter.
- I. Europeiska unionen och dess medlemsstater bör sträva efter samordning med likasinnade partner när de förbereder, genomför och upprätthåller sina GSFP-uppdrag och GSFP-insatser. Unionen bör snabbt kunna sätta in multinationella, flerdimensionella och modulära styrkor och vid behov förstärka dem och upprätthålla dem så länge det behövs under samordning med likasinnade partner, men utan att vara beroende av tredjepartsstöd.
- J. GSFP-uppdragen genomförs med hjälp av de mänskliga resurser och den kapacitet som tillhandahålls av medlemsstaterna och är beroende av att tillräckliga styrkor och adekvat utrustning tillhandahålls. Medlemsstaterna underlåter ofta att tillhandahålla tillräckliga styrkor och adekvat utrustning till GSFP-uppdrag, vilket därmed äventyrar uppdragets ändamålsenlighet. Medlemsstaternas kapacitet används för nationella ändamål och för deras bidrag till det kollektiva försvaret och till uppdrag utomlands. Kandidatländer och associerade länder har också bidragit till GSFP-uppdragen.
- K. För det kollektiva försvaret samordnar många medlemsstater sina insatser och använder sina styrkor inom ramen för Nato. Ett antal medlemsstater bidrar också till uppdrag utanför EU inom ramen för GSFP.
- L. För att bygga upp kapaciteten och anpassa den till de militära behoven krävs en gemensam strategisk kultur, uppfattning om hotet och gemensamma lösningar som bör utvecklas och kombineras i doktriner och upplägg, organisering och strukturering av styrkorna, regelbunden individuell, kollektiv och multinationell utbildning, lämplig logistik, utveckling av försvarsmateriel, upphandling, livscykel förvaltning, utveckling

av militärt ledarskap, rekrytering och utveckling av personal, försvarsinfrastruktur, installationer och anläggningar, driftskompatibilitet samt standardisering.

- M. Gemensamma initiativ för offentlig upphandling är avgörande för att säkerställa EU:s strategiska oberoende i en regional och internationell miljö som för närvara de är instabil.
- N. Medlemsstaterna bör ta itu med förmågebrist när det gäller strategiska stödresurser och åta sig att i väsentlig grad minska de allvarliga bristerna senast 2025, särskilt de som är kopplade till EU-kapaciteten.
- O. Övningarna bör vara anpassade till den nuvarande hotbilden och möjliga scenarier som EU-kapaciteten kan komma att användas i. På grundval av principen om en enda uppsättning av styrkor kan konvergerande utbildnings- och certifieringsstandarder förbättra interoperabiliteten mellan tillgängliga EU-medlemsstaters styrkor. Gemensam utbildning för civila och militära tjänstemän i EU-kapaciteten kräver en gradvis anpassning av undervisningen och utbildningen vid Europeiska säkerhets- och försvarsakademin, som inrättats genom gemensam åtgärd 20008/550/CFDP).
- P. Den strategiska kompassen antogs den 21 mars 2022, mycket kort efter det att Rysslands anfallskrig mot Ukraina inleddes, och i den fastställs åtgärder på EU-nivå på många av dessa områden.
- Q. När medlemsstaterna antog den strategiska kompassen enades de om att de måste kunna reagera gemensamt på överhängande hot eller snabbt reagera på en krissituation utanför unionen i alla skeden av konfliktcykeln och utveckla en snabb insatsförmåga som gör det möjligt för EU att snabbt sätta in en modulär styrka, inbegripet mark-, flyg- och sjöstridskrafter, samt de strategiska stödresurser som krävs.
- R. I den strategiska kompassen föreslås det att den fulla potentialen hos EU:s finansieringsinstrument, särskilt Europeiska försvarsfonden, avsevärt ska stärkas och utnyttjas fullt ut, vilket är avgörande för att stärka vår försvarskapacitet och även utrusta medlemsstaternas styrkor för att möta de framtida stridsfälten.
- S. Europeiska försvarsfonden är ett EU-instrument som redan har satts in, är utformat för att förbättra den militära förmågan och omfattar stärkandet av den industriella basens konkurrenskraft.
- T. Europeiska försvarsfonden och den europeiska fredsfaciliteten har redan använts. Europeiska försvarsfonden är ett instrument som utformats för att förbättra den militära kapaciteten medan den europeiska fredsfaciliteten är utformad för att främja operativt stöd, samarbete och bördefördelning utomlands.
- U. Den föreslagna förstärkningen av den europeiska försvarsindustrin genom förordningen om gemensam upphandling och det europeiska försvarsinvesteringsprogrammet (Edip) bör underlätta gemensam upphandling som involverar EU:s medlemsstater i en verklig samarbetsanda och på så sätt förbättra interoperabiliteten mellan nationella väpnade styrkor.

- V. I detta avseende är det absolut nödvändigt med en ny utvärdering och en lämplig ökning av den europeiska fredsfacilitetens budget för att säkerställa en korrekt och snabb finansiering av EU-kapaciteten i alla tänkbara scenarier. Sådana ökning av finansieringen bör ta hänsyn till behovet av att samfinansiera det militära stödet till Ukraina och bör därför ökas så att den europeiska fredsfacilitetens budget kan täcka kostnaderna för dess planerade verksamhet och EU-kapacitetens operativa utgifter. Mer än 50 % av den ursprungliga budgeten för den europeiska fredsfaciliteten för perioden 2021–2027 har redan använts.
- W. Man bör undersöka vilka typer av utgifter i samband med EU-kapaciteten som kan finansieras genom EU:s budget enligt artikel 44 i EU-fördraget.
- X. EU-kapaciteten är av avgörande betydelse för GSFP eftersom den är den enda militära kapacitet som är i beredskap för eventuella insatser, och den bidrar till att öka effektiviteten hos medlemsstaternas väpnade styrkor.
- Y. Stridsgruppskonceptet har bidragit till en utveckling av multinationellt försvarssamarbete och interoperabilitet samt en omställning till förmån för väpnade styrkor för snabba insatser och deras modernisering.
- Z. Problem i samband med beslutsfattande och politisk vilja har hämmat utplaceringen av EU:s stridsgrupper på ett strukturellt sätt sedan de inrättades 2007 och som en följd av detta har de aldrig använts.
- AA. I allmänhet har medlemsstaterna under årens lopp inte mobiliserat tillräcklig politisk vilja för att göra viktiga instrument såsom stridsgrupperna till en tillförlitlig och välfungerande kapacitet.
- AB. I fall där EU:s stridsgrupper inte har använts har enskilda EU-medlemsstater i stället ibland agerat utanför EU-ramen, antingen på egen hand eller tillsammans med andra länder inom eller utanför EU, vilket oundvikligen begränsar, eller rentav undergräver, EU:s uttalade strävan efter ”integrering” mellan politiska verktyg, institutioner och aktörer i strävan efter gemensamma intressen och värderingar även inom utrikespolitiken. I dessa fall har parlamentet därför inte kunnat utöva vare sig formell eller informell demokratisk tillsyn.
- AC. Principen om att var och en ska stå för sina egna kostnader när det gäller finansiering av stridsgrupperna ger inget incitament för medlemsstater som bidrar med trupper att faktiskt sätta in dem när de befinner sig i beredskap. Detta har varit en bakomliggande orsak till medlemsstaternas ovilja att bidra med trupper.
- AD. Europeiska utrikestjänsten och Europeiska rådet har formellt erkänt att bristen på gemensam finansiering av stridsgrupper är det största hindret. Bevis och tidigare exempel tyder på att det verkar vara mycket lättare att fatta beslut om det inte uppstår några extra kostnader för de berörda länderna.
- AE. Varje gång användningen av stridsgrupper har diskuterats, men utan att enighet uppnåtts, har ett negativt prejudikat som undergräver andan av solidaritet och samarbete stärkts.

- AF. Stridsgruppernas första år präglades av en avtagande dynamik för GSFP, särskilt på grund av försvarsnedskärningar efter finanskrisen 2008.
- AG. Den faktiska konvergensen mellan medlemsstaterna har varit relativt begränsad när det gäller de hotprioriteringar som Europeiska unionen står inför och behovet av att snabbt kunna reagera på dem. Den strategiska kompassen gör betydande framsteg i detta avseende genom den gemensamma hotanalysen.
- AH. En övergripande strategi är en förutsättning för att uppnå hållbara resultat när det gäller att öka säkerheten och stabiliteten i konfliktområden. EU:s integrerade strategi möjliggör en konsekvent användning av olika instrument i olika skeden av konflikter. Den integrerade strategin är också avsedd att prioritera förebyggande åtgärder och främja lokalbefolkningens mänskliga säkerhet.
- AI. Nato förblir den centrala institutionella ramen för den euroatlantiska säkerheten.
- AJ. Europeiska unionen måste i brådskande ordning ta ett större ansvar för sin egen säkerhet genom att agera i och utanför sitt grannskap. I detta syfte måste EU förbättra sin egen säkerhets- och försvarsförmåga för att säkerställa sitt strategiska oberoende och sin förmåga att skydda sina egna värden och intressen.
- AK. Den 14 november 2022 antog rådet slutsatser om kvinnor, fred och säkerhet, där man i punkterna 7 och 14 uttryckligen betonar vikten av ett meningsfullt kvinnligt ledarskap under hela konfliktcykeln och genomförandet av agendan för kvinnor, fred och säkerhet i GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.
- AL. Gemensamma förklaringar om samarbetet mellan EU och Nato bör definiera samarbets- och samordningsområden, fastställa de uppgifter som ska utföras inom de olika ramarna och åtföljas av färdplaner för respektive genomförande.
- AM. I den strategiska kompassen fastställs en tydlig färdplan för genomförandet av åtgärder på EU-nivå, särskilt för att omvandla EU:s stridsgruppssystem, inrätta en smidigare och mer flexibel EU-kapacitet, som bygger på väsentligt ändrade EU-stridsgrupper, och bana väg för att anförtro genomförandet av specifika GSFP-uppgifter åt en grupp medlemsstater inom unionens ram i enlighet med artiklarna 42.5 och 44 i EU-fördraget.
- AN. En EU-kapacitet är ett viktigt resultat av den strategiska kompassen och bör därför genomföras så snart som möjligt av EU:s medlemsstater med hänsyn till den grad av skyndsamhet som krävs. För att kunna fungera fullt ut bör EU-kapaciteten undanröja de hinder som stridsgrupperna tidigare stött på, och inte upprepa samma misstag.
- AO. Såsom anges i den strategiska kompassen bör EU-kapaciteten bygga på på förhand fastställda operativa scenarier och praktisk fälterfarenhet av att använda EU-kapaciteten och bör bland annat beakta riktlinjerna i den strategiska kompassen.
- AP. Artikel 44 i EU-fördraget har aldrig använts, och är oprecis med hänsyn till hur den skulle fungera i praktiken.
- AQ. I artikel 44 i EU-fördraget föreskrivs möjligheter att vid olika kriser reagera inom en EU-ram på ett snabbare och mer flexibelt sätt i syfte att skydda unionens värden och

intressen. Efter det att rådet (som företräder 27 medlemsstater) har beslutat att inrätta en grupp medlemsstater i enlighet med artikel 44 kan medlemsstaterna i denna grupp utöva sin beslutsautonomi och lägga in sitt veto mot ytterligare rådsbeslut.

- AR. Det eventuella genomförandet av artikel 44 i EU-fördraget samt inrättandet och driften av EU-kapaciteten bör betraktas som de viktigaste GSFP-aspekterna, som vice ordföranden/den höga representanten regelbundet behöver samråda med parlamentet om.
- AS. I enlighet med artikel 41 i EU-fördraget och med utgångspunkt i erfarenheterna från Europeiska säkerhets- och försvarsakademien bör förvaltningsutgifterna för EU-kapaciteten belasta unionens budget, med undantag för utgifter som täcks av den europeiska fredsfaciliteten, samtidigt som de deltagande medlemsstaterna ges möjlighet att lämna kostnadsfria bidrag till EU-kapaciteten.
- AT. Petersberguppdragen omfattar humanitära insatser och räddningsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser, insatser med stridande förband vid krishantering, inbegripet fredsskapande insatser, gemensamma nedrustningsoperationer, militära rådgivnings- och biståndsinsatser samt stabiliseringsuppdrag efter konflikt.
- AU. Omfattningen av de gemensamma kostnaderna för EU-kapaciteten för uppdrag utanför unionen bör därför utvidgas. I det hänseendet skulle det kunna bli nödvändigt att uppdatera EU:s sekundärrätt eller föreslå nya unionsrättsakter så att de återspeglar allt detta.
- AV. I linje med den strategiska kompassen är den militära planerings- och ledningskapaciteten den bästa lednings- och kontrollstrukturen för EU-kapaciteten på militärstrategisk nivå och bör nå sin fulla operativa kapacitet så snart som möjligt, i linje med rådets slutsatser av den 19 november 2018, där tidsfristen för detta fastställdes till 2020.
- AW. De relevanta unionsakterna bör uppdateras så att de återspeglar allt detta.

Inrättande av Europeiska unionens kapacitet för snabba insatser

1. Europaparlamentet välkomnar den höga representantens/vice ordförandens förslag, som ingår i den strategiska kompass som godkänts av EU:s utrikes- och försvarsministrar och av Europeiska rådet, om att inrätta EU-kapaciteten för snabba insatser. Parlamentet betonar vikten av att EU har flexibla, kraftfulla och trovärdiga instrument, kapacitet och den lednings- och kontrollstruktur strukturer som krävs för att snabbt, effektivt och beslutsamt vidta åtgärder för att förhindra och hantera kriser för att befästa sin ställning som en mer trovärdig säkerhets- och försvarsaktör och för att runt om i världen tjäna och skydda unionens medborgare, intressen och principer samt de värden som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget. Parlamentet anser att EU-kapaciteten är en avgörande faktor för att överbrygga klyftan mellan EU:s ambitionsnivå och dess faktiska kapacitet. Parlamentet understryker i detta sammanhang att
 - a) de behov som identifieras inom ramen för den strategiska kompassen och utvecklingen i driftsmiljön bör beaktas i EU-kapaciteten,

- b) det är nödvändigt att utforma EU-kapaciteten så att den återspeglar det nya geopolitiska sammanhanget,
 - c) EU-kapaciteten bör uppnå full operativ förmåga senast 2025.
2. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att lägga fram ett förslag till rådets beslut om en EU-kapacitet för snabba insatser för att skydda unionens värden och tjäna unionens intressen som helhet, reagera på överhängande hot eller reagera snabbt på en krissituation utanför unionen, även i ogynnsamma miljöer och under alla skeden av en konflikcykel enligt följande, samtidigt som hänsyn tas till förändringar i den geopolitiska situationen:
- a) EU-kapaciteten bör inrättas som en av Europeiska unionens militära kapaciteter för krishantering med sin egen rättsliga och institutionella identitet, för att göra det möjligt att inrätta EU-kapaciteten som en styrka som är permanent tillgänglig och som tränar tillsammans med målet att uppnå en permanent styrka.
 - b) EU-kapaciteten bör återspegla de utmaningar, risker och hot som identifierats i EU:s hotbildsanalys, omfatta alla Petersberguppgifter som identifierades 1992 och inrikta sin konceptuella planering på, men inte uteslutande på, de krishanteringsuppgifter som fastställs i artikel 43 i EU-fördraget. EU-kapacitetens uppgifter bör även omfatta räddnings- och evakueringsuppdrag, insatser som förtrupp och under stabiliseringsinsatsernas inledande fas, tillfällig förstärkning av andra uppdrag samt insatser som reservstyrka för att säkra tillbakadragandet. Rådet skulle kunna tilldela ytterligare uppgifter i enlighet med artikel 43 i EU-fördraget, och uppdragens varaktighet och räckvidd bör vara förenliga med de resurser som tilldelats EU-kapaciteten. Flexibilitet bör införas i planeringen av uppgifter och scenarier för att kapaciteten ska vara beredd att hantera alla tänkbara krissituationer.
 - c) EU-kapaciteten bör ha minst 5 000 soldater, exklusive strategiska stödresurser, såsom personal till luft- och sjötransporter, underrättelseaktiviteter, strategisk transport och satellitkommunikation och strategisk spaning, specialinsatsstyrkor och medicinska enheter för evakuering och vård, med olika utryckningsfrister för olika delar av EU-kapaciteten, varav vissa har en utryckningsfrist på 5–10 dagar. Parlamentet noterar att ett exakt minimiantal soldater endast kan anges efter det att konceptuella planerare har analyserat de potentiella scenarierna.
 - d) EU-kapaciteten bör genomföra regelbundna gemensamma övningar på strategisk och taktisk nivå, och för gemensamma styrkor, i linje med Natos standarder inom en EU-ram som bygger på operativa scenarier och följer enhetliga utbildnings- och certifieringsstandarder, såsom Natos, för att förbättra beredskapen och interoperabiliteten. Tidpunkten för övningarna bör fastställas av vice ordföranden/den höga representanten och planeras och genomförs av den militära planerings- och ledningskapaciteten för att öka beredskapen och interoperabiliteten. Parlamentet betonar att de operativa scenarierna bör vara flexibla och anpassade till geopolitiska förhållanden, den nuvarande hotbilden och möjliga scenarier som EU-kapaciteten kan komma att användas i. Parlamentet understryker det avgörande behovet av att genomföra regelbundna fälttjänstövningar från och med 2023.
 - e) Alla styrkor i EU-kapaciteten bör uteslutande tilldelas kapaciteten, samtidigt som

medlemsstaterna ges möjligheten att kalla in dem för nationella insatser i händelse av en nödsituation. Parlamentet betonar att vice ordföranden/den höga representanten bör spela en viktig roll när det gäller att synkronisera åtgärderna med Nato så att EU:s ambitioner inte påverkas av Nato och vice versa, bland annat genom att anpassa beredskapskategorierna för EU-kapaciteten och Natos styrkemodell till varandra. Parlamentet betonar att genomförandet av EU-kapaciteten, tillgången till dess styrkor och kapaciteten i händelse av en kris endast kan säkerställas om de som deltar inte samtidigt sitter på andra uppdrag ("single-hatting"). Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att fullgöra sina respektive åtaganden för att säkerställa EU-kapacitetens operativa beredskap. Parlamentet välkomnar i detta avseende EU:s och Natos tredje gemensamma förklaring och understryker vikten av ytterligare åtgärder som syftar till att fördjupa detta partnerskap, med utgångspunkt i EU:s strategiska kompass, Natos nya strategiska koncept och konkreta åtgärder för att ytterligare stärka detta samarbete.

- f) Beredskapen i merparten av EU-kapacitetens moduler bör ligga kvar på en standardnivå, utom när det gäller mycket brådskande uppgifter. Parlamentet noterar att den militära planerings- och ledningskapaciteten skulle kunna besluta att öka beredskapen för moduler som är nödvändiga för ett specifikt uppdrag, beroende på säkerhetssituationen.
- g) EU-kapaciteten kommer att förlita sig på roterande enheter med en rotationsperiod på 12 månader för att undanröja incitament för medlemsstaterna att skjuta upp beslutsfattandet när de har påtagit sig ledningen av EU-kapaciteten.
- h) EU-kapaciteten måste kunna sättas in ute på fältet, så alla deltagande medlemsstater måste när deras insats inleds meddela kapacitetens högkvarter vilka enheter vilka enheter och vilken utrustning, inbegripet luft-, sjö- och landtransporter, som kommer att stå till EU-kapacitetens förfogande permanent så att det ansvariga landet kan sätta in dem utan dröjsmål. Länder som inte har tillräcklig personal-, materiel- eller logistikkapacitet bör på förhand ingå avtal med andra länder för att kunna fullgöra sina åtaganden gentemot EU-kapaciteten när de tar på sig dess ledning.
- i) EU-kapaciteten kommer att finansieras enligt följande:
 - i) I enlighet med artikel 41 i EU-fördraget bör EU-kapacitetens förvaltningsutgifter finansieras genom unionens budget, förutsatt att budgeten för Gusp ökas avsevärt och att de pågående civila GSFP-uppdragen inte får sin budget reducerad som en följd av detta.
 - ii) Driftsutgifter, inbegripet för gemensamma övningar för certifiering av full operativ förmåga kapacitet och kostnader för ammunition, EU:s leasing av militär utrustning och kostnader för att organisera och genomföra fälttjänstövningar, bör komma från en reviderad europeisk fredsfacilitet med en ökad budget. Parlamentet noterar att budgetbestämmelserna för den europeiska fredsfaciliteten tillåter detta "om rådet så beslutar" och uppmanar rådet att fatta positiva beslut i sådana fall. Parlamentet efterlyser vidare i detta hänseende ett utvidgat tillämpningsområde för de gemensamma kostnaderna

för EU-kapaciteten. Parlamentet välkomnar rådets slutsatser från december 2022 och Europeiska rådets godkännande om att öka den europeiska fredsfacilitetens budget med 2 miljarder euro för perioden 2024–2027.

- iii) EU:s stridsgrupper bör finansieras på EU-nivå under deras aktivering, beredskap och tillbakadragande. Finansieringen av dem bör också täcka kostnaderna för utbyte av utrustning som förlorats eller använts vid insatser.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa politisk vilja och tillhandahålla de medel och den personal som behövs för att så snart som möjligt vidta åtgärder för att genomföra omvandlingen av EU:s stridsgruppsystem till ett mer robust och flexibelt instrument som motsvarar EU-kapacitetens behov.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anpassa de nationella förfarandena för att möjliggöra snabba insatser, samtidigt som de erkänner medlemsstaternas egen strategiska kultur, kapacitet och kompetens på säkerhets- och försvarsområdet.
5. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av EU-kapaciteten bör bygga på de lärdomar som dragits av EU:s stridsgrupper och att EU-kapaciteten inte bör ses som ett reviderat EU-stridsgruppskoncept. Parlamentet anser att EU:s stridsgruppskoncept lider av strukturella brister i utformningen som gjorde det möjligt för medlemsstaterna att göra nationella kostnads-nyttoberäkningar varje gång en begäran om en insats kom in och lägga in sitt veto och samtidigt ge alternativa förklaringar till detta. Parlamentet noterar att EU-kapacitetens högre ambitionsnivå jämfört med stridsgrupperna därför i första hand är kvalitativ eftersom den löser bristerna med stridsgrupperna. Parlamentet anser att EU-kapaciteten har stor potential att avsevärt förbättra stridsgrupperna och bygga vidare på lärdomarna från dessa, stärka EU:s strategiska oberoende och på ett positivt sätt bidra till EU:s integrerade strategi för säkerhet och fred.
6. Europaparlamentet framhåller att snabba insatser kräver flexibilitet i det politiska beslutsfattandet och en lämplig beredskap i de militära modulerna, vilket förutom marktrupper inkluderar nödvändiga komponenter för luftburna insatser, insatser till havs och särskilda insatser samt de strategiska förutsättningarna för detta.
7. Europaparlamentet betonar EU:s otillräckliga framsteg under de senaste 20 åren när det gäller stödresurser och uppmanar medlemsstaterna och relevanta EU-institutioner att snarast ta itu med kapacitetsbrister och förbinda sig att avsevärt minska de kritiska bristerna senast 2025, särskilt de som är kopplade till EU-kapaciteten samt strukturella brister. Parlamentet betonar att dessa strategiska stödresurser måste skraddarsys för EU-kapacitetens behov och att de kommer att prioriteras för kapacitetens användning. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och den höga representanten att också identifiera de finansiella behoven för att åtgärda dessa brister. Parlamentet understryker i detta avseende Europeiska försvarsfondens roll när det gäller att åtgärda kapacitetsbrister. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt EU-kapacitetens potentiella behov inom befintliga ramar såsom PESCO. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att underlätta gemensam upphandling som ett kompletterande instrument för att förbättra EU:s förmågor och interoperabilitet.

8. Europaparlamentet betonar att tillgången till europeiska strategiska stödresurser måste förbättras med tanke på att detta är en förutsättning för en fullt operativ och lämpligt utrustad EU-kapacitet som omfattar robust, om möjligt autonom, och förebyggande underrättelseverksamhet, övervakning och spaning, strategisk transport och strategisk lufttransportkapacitet, lufttankning samt satellitkommunikation, rymdkommunikationstillgångar, sjukvårds- och evakueringsenheter och cyberförsvarskapacitet som korrekt kan bedöma utvärderingar av en krissituation.
9. Europaparlamentet betonar att EU-kapaciteten gradvis bör göras operativ för olika scenarier beroende på mognadsgraden för dess strategiska stödresurser, från de minst krävande till de mest krävande insatserna.
10. Europaparlamentet påpekar att mer insatser och investeringar i strategiska stödresurser också skulle bidra till ett starkare europeiskt stöd till Nato. Parlamentet betonar att EU till stor del förlitar sig på Förenta staterna för tillhandahållandet av strategiska stödresurser. Parlamentet understryker vidare att EU:s lagstiftningsbefogenheter på viktiga områden såsom hybridkrigföring, cybersäkerhet eller rymdpolitik har betydande inverkan på utvecklingen av och tillgången till de strategiska stödresurser som krävs för det operativa genomförandet av EU-kapaciteten. Parlamentet understryker därför behovet av övergripande samordning mellan olika politikområden i EU.
11. Europaparlamentet betonar att snabba insatser kräver att EU:s beredskap och samarbete ökar genom att den militära rörligheten förbättras. Parlamentet välkomnar handlingsplanen för militär rörlighet 2.0, särskilt dess uttalade mål att stödja storskaliga förflyttningar av militära styrkor över hela EU, vilka är avgörande för att EU ska kunna sätta in EU-kapaciteten med kort varsel.
12. Europaparlamentet betonar att de ambitioner som finns i den strategiska kompassen endast kommer att uppfyllas om medlemsstaterna i tillräcklig utsträckning kan öka och samordna sina program för försvarsupphandling och sin nationella försvarsförmåga. Parlamentet påminner i detta avseende om att hållbara investeringar för att råda bot på Europas militära brister bör eftersträvas genom europeiskt samarbete, eftersom detta är en grundläggande förutsättning för att effektivt införa EU-kapaciteten och lyckas med att bidra till att utveckla EU som en seriös och trovärdig geopolitisk aktör. Parlamentet välkomnar dessutom kommissionens initiativ att underlätta gemensam upphandling som ett kompletterande instrument för att förbättra EU:s förmågor och interoperabilitet.
13. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens satellitcentrum (Satcen) bör tillhandahålla EU-kapaciteten sina tjänster och sin sakkunskap och begär att nödvändiga åtgärder vidtas i framtiden, bland annat genom att se till att lämplig finansiering görs tillgänglig för Satcen.

Militär planerings- och ledningskapacitet

14. Europaparlamentet påpekar att EU-kapaciteten bör ha ett permanent, fullfjädrat operativt högkvarter inom ramen för den militära planerings- och ledningskapaciteten och att den bör säkerställa sin effektivitet genom att beakta följande aspekter:
 - a) Dess fulla operativa förmåga bör uppnås omedelbart mot bakgrund av att man i rådets slutsatser av den 19 november 2018 fastställde tidsfristen till 2020.

Parlamentet betonar behovet av att göra framsteg i fråga om civil-militärt samarbete.

- b) Ett permanent aktivt högkvarter kräver upp till 350 anställda som kan planera och leda insatser inom ramen för EU-kapaciteten när den når full operativ förmåga.
 - c) Den bör anordna utbildning och gemensamma övningar, följa EU:s integrerade strategi för externa konflikter och kriser, samtidigt som man undviker onödig överlappning med Nato-initiativ, och arbeta tillsammans med andra GSFP-relaterade strukturer såsom utrikestjänsten, den civila planerings- och ledningskapaciteten, EU:s underrättelse- och lägescentral, EU:s militära stab och kommissionen.
 - d) Högkvarteret bör ha lämplig infrastruktur, en integrerad och säker kommunikations- och informationsstruktur som bygger på EU:s program för säker konnektivitet och anläggningar för säkra möten och för användning av underrättelsetjänster. Parlamentet uppmanar den militära planerings- och ledningskapaciteten att ta itu med bristen på driftskompatibla kommunikationssystem mellan EU:s försvarsstyrkor.
 - e) Parlamentet understryker behovet av lämplig finansiering för att huvudkontoret ska kunna utföra sina funktioner och fullgöra de uppgifter som det tilldelats.
15. Europaparlamentet föreslår att man behåller nationella operativa högkvarter med hög beredskap som alternativa EU-kommandomöjligheter för att ha beredskap för scenarier där flera kriser inträffar samtidigt.
16. Europaparlamentet understryker att enligt artikel 36 i EU-fördraget ska vice ordföranden/den höga representanten regelbundet informera parlamentet och bör därför göra detta avseende de framsteg som görs för att utveckla den militära planerings- och ledningskapaciteten till en fullständig lednings- och kontrollstruktur som kan planera, kontrollera och leda icke verkställande och verkställande uppgifter och insatser, vilket gör det möjligt för parlamentet att utöva kontroll, särskilt när det gäller huruvida alla EU-åtgärder är tillräckligt samordnade för att maximera samstämmigheten och effektiviteten.
17. Europaparlamentet vill att EU-kapaciteten ska kunna sättas in och agera i nödsituationer och i samband med naturkatastrofer såsom översvämningar eller skogsbränder eller andra betydande kriser på civilskyddsområdet inom EU:s territorium, på förslag av vice ordföranden/den höga representanten och i enlighet med relevanta godkännandeförfaranden.

Artikel 44 i EU-fördraget – insatser på Europeiska unionens vägnar

18. Europaparlamentet betonar att tillämpningen av artikel 44 kan erbjuda betydande fördelar, såsom snabbhet, flexibilitet och handlingsfrihet, samtidigt som man håller fast vid gemensamma EU-åtgärder i situationer där EU-trupper måste sättas in för att förhindra ytterligare upptrappning och där riskerna för stridstrupper ligger på en hög nivå. Parlamentet betonar att beslutet att använda EU-kapaciteten på grundval av

artikel 44 i EU-fördraget också möjliggör tredjeländers deltagande i EU-kapacitetens uppdrag när så är nödvändigt och önskvärt.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att agera på Europeiska unionens vägnar i enlighet med det uppdrag som rådet anförtrott dem enligt artikel 44 i EU-fördraget och att därmed använda alla verktyg i fördraget för att öka trovärdigheten, flexibiliteten och effektiviteten i EU:s krishantering.
20. Europaparlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att agera i enlighet med artikel 44 i EU-fördraget på grundval av ett förslag från vice ordföranden/den höga representanten, även i de fall där detta föreslås i förväg av en medlemsstat, efter att ha fått rådets enhälliga godkännande, vilket kan uppnås genom användning av konstruktiv röstnedläggning. Parlamentet uppmanar med kraft de medlemsstater som anförtrotts genomförandet av uppgiften att använda omröstning med kvalificerad majoritet för sina efterföljande beslut.
21. Europaparlamentet anser att de politiska och ekonomiska incitamenten måste ändras för att möjligheterna att tillämpa artikel 44 ska förbättras. Parlamentet begär att de medlemsstater som tillämpar artikel 44 ska få större tillgång till gemensam finansiering för att täcka merkostnader och att de ska ges större flexibilitet när det gäller operativa beslut och utarbetandet av krishanteringskoncept och operativa planer. Parlamentet föreslår att man använder scenarier för att simulera eventuell tillämpning av artikel 44 i förväg och för att klargöra villkoren för detta.
22. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet informera parlamentet i enlighet med artikel 36 i EU-fördraget och att se till att vederbörlig hänsyn tas till parlamentets synpunkter i vice ordförandens/den höga representantens förslag.
23. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna och EU-kapaciteten måste följa EU:s integrerade strategi för att säkerställa en effektiv samordning av EU:s insatser under de olika faserna av en kris eller konflikt, genom att kombinera försvars- och säkerhetsverksamhet med utveckling och diplomatiska åtgärder.
24. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som deltar i EU-kapaciteten att acceptera att de agerar på Europeiska unionens vägnar i enlighet med det uppdrag som rådet anförtrott dem enligt artikel 44 i EU-fördraget, dvs.
 - a) endast på förslag av vice ordföranden/den höga representanten, som bör säkerställa att parlamentets synpunkter vederbörligen beaktas i dennas förslag, och
 - b) på grundval av beslut med kvalificerad majoritet efter överläggningar i rådet.
25. Europaparlamentet betonar att tillämpningen av artikel 44 medför betydande fördelar jämfört med att medlemsstaterna agerar utanför EU:s ramverk.

Uppdatering av relevanta rättsakter

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lämpliga ändringar av EU:s budgetförordning och tjänsteföreskrifter, av det relevanta interinstitutionella avtalet om budgetfrågor och av andra unionsakter vid behov.
27. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att föreslå nödvändiga rådsbeslut, om lämpligt tillsammans med kommissionen.

Jämställdhetsrättigheter, sociala rättigheter och arbetstagares rättigheter

28. Europaparlamentet betonar att kvinnors deltagande inom GSFP bidrar till uppdragens effektivitet och är en drivkraft för EU:s trovärdighet som förespråkare för jämställdhet mellan kvinnor och män i hela världen. Parlamentet efterfrågar en meningsfull integrering av jämställdhetsperspektivet i utformningen av GSFP, särskilt genom jämnare könsfördelning i personalen och ledningen för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser och genom särskild utbildning för den utstationerade personalen. Parlamentet efterfrågar att all utplacerad militär personal från EU ska vara tillräckligt utbildad i jämställdhet och i genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet, och särskilt när det gäller hur ett jämställdhetsperspektiv ska integreras i deras uppgifter.
29. Europaparlamentet konstaterar att EU-kapaciteten kommer att bestå av styrkor som kommer att utbilda sig och arbeta tillsammans och att så länge de står under EU:s befäl bör de trupper som är knutna till EU-kapaciteten åtnjuta lika sociala rättigheter och arbetsrättigheter.
 - o
 - o
 - o
30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen.

RESERVATION

i enlighet med artikel 55.4 i arbetsordningen
Özlem Alev Demirel, Clare Daly, Mick Wallace

EU-kapaciteten för snabba insatser är i praktiken en revidering av EU:s stridsgruppskoncept: Minst 5 000 stående trupper som har sitt huvudkontor vid EU:s militära planerings- och ledningskapaciteten, för utplacering utanför EU i ogynnsamma miljöer – dvs. utan samtycke från respektive tredjeland. EU-kapaciteten ska sättas in i samband med artikel 44 – ”koalition av villiga medlemsstater”. EU-kapaciteten kommer att vara EU:s miniarmé med underrättelseverksamhet, övervakning och spaning, transport, flygtransport, lufttankning, satellitkommunikation och cyberförsvarsförmåga.

Vi förkastar detta betänkande av följande skäl:

- Detta ”politiska koncept” bygger på en geopolitisk och nykolonial strategi, genom att utnyttja grannländerna och grannregionerna som försvarare av EU:s säkerhetsintressen och som råvaruleverantör.
- Det förespråkar finansiering genom den reviderade europeiska fredsfaciliteten, en icke-transparent krigskassa – med ökad budget för att täcka ammunition, militär utrustning och fälttjänstövningar.
- Begreppet kvalificerad majoritet ökar de stora medlemsstaternas makt.
- Det stöder ett utökat samarbete mellan EU och Nato.

Vi kräver följande:

- En förändring av EU:s politik i riktning mot jämlika partnerskap och en icke-interventionistisk strategi.
- En förskjutning av det politiska synsättet från militära ingripanden och ekonomisk maktpolitik mot diplomatiskt konfliktförebyggande och diplomatisk konflikthantering.
- Att det insisteras på en strikt tillämpning av artikel 41.2 i EU-fördraget, dvs. att utgifter i samband med åtgärder med militära/försvarsmässiga konsekvenser inte får belasta EU:s budget – vi förkastar alla militära budgetar såsom Europeiska försvarsfonden, militär rörlighet, instrumentet för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling samt Edip.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	9.3.2023
Slutomröstning: resultat	+ : 43 - : 2 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Reinhard Bütikofer, Włodzimierz Cimoszewicz, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Matjaž Nemeč, Gheorghe-Vlad Nistor, Tonino Picula, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Mounir Satouri, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Dragoș Tudorache, Viola von Cramon-Taubadel
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Attila Ara-Kovács, Anna-Michelle Asimakopoulou, Andrey Kovatchev, Georgios Kyrtos, Sergey Lagodinsky, Javi López, Gabriel Mato, Tom Vandenkendelaere, Mick Wallace, Javier Zarzalejos
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Clare Daly, Francisco Guerreiro, Eero Heinäluoma, Janina Ochojska, Pina Picierno, Massimiliano Smeriglio

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

43	+
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Anna-Michelle Asimakopoulou, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Gabriel Mato, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Janina Ochojska, Tom Vandenkendelaere, Javier Zarzalejos
Renew	Petras Auštrevičius, Georgios Kyrtsov, Dragoș Tudorache
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Eero Heinäluoma, Dietmar Köster, Javi López, Sven Mikser, Matjaž Nemeč, Pina Picierno, Tonino Picula, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Massimiliano Smeriglio, Sergei Stanishev
Verts/ALE	François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Francisco Guerreiro, Sergey Lagodinsky, Mounir Satouri, Jordi Solé, Viola von Cramon-Taubadel

2	-
The Left	Clare Daly, Mick Wallace

0	0

Teckenförklaring:

- + : Ja-röster
- : Nej-röster
- 0 : Nedlagda röster